

ΤΗ ΚΖ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ τοῦ ὁσίου συμφάλλονται μετὰ τῶν μεθεόρτων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων, στιχολογοῦμεν δὲ «Τὴν τιμιωτέραν»· μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη.

Εἶναι δυνατὸν ὅμως εἰς τὸν ἑσπερινὸν νὰ γίνῃ εἵσοδος καὶ εἰς τὸν ὄρθρον νὰ ψαλοῦν καταβασίαι.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Δι - Θ

(Η) ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

(Η) ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{2}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{2}$

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

Β α σι λει ον δι α δη μα ε στε φθη ση κο ρυ φη
εξ α θλωνων υ πε μει νας υ περ Χρι στῶ Θε
8 Δ Μαρ τυ ρων πρω το α θλε Στε φα νε ϵ συ γαρ την Ι 8
δαι ων α πε λεγ ξας μα νι αν Δ ει δεσ σῶ τον Σω
τη ρα τῶ Πα τρος δε ξι ο θεν ϵ αυ τον γαρ εκ δυ
σω πει α ει υ περ των ψυχων η μων ϵ

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

Η γεν νη σις σῶ Χρι στε ο Θε ος η μων ϵ
 σ^x α νε τει λε τῶ κο σμω το φως το της γνω σε ως ϵ
εν αυ τη γαρ οι τοις α ξροις λα τρευ ον τες Δ υ
 σ^x πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο ϵ σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης Δ και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψῶς α να το λην Δ Κυ ρι ε
 σ^x δο ξα σοι οι οι Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὁ θρόνῳ πυριμόρφῳ, ἐν ὑψίστοις καθήμενος, σὺν Πατρὶ τῷ Ἀνάρχῳ, καὶ τῷ θείῳ σου Πνεύματι, εὐδόκησας τεχθῆναι ἐν σαρκί, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου Ἰησοῦ· διὰ τοῦτο καὶ ἀστήρ σε, τοῖς ἐκ Περσίδος Μάγοις καθυπέδειξε. Δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ· δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς ἄκρα συγκαταβάσει σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τοῦ Πνεύματος πηγὴν, ἐν τῇ καρδίᾳ μυστικῶς, κεκτημένος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, τῶν Ἰουδαίων ἀπήλεγξε τὴν αὐθάδειαν, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ ἀναβλαστήσαντα, τῷ τῆς σοφίας καὶ χάριτος πληρώματι, πεπληρωμένος ὁ ἑνδοξος. Ἀλλ' ὦ τρισμακάρ, τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε θείαις πρεσβείαις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν, ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ἠυδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκόν, καὶ γέγονεν ὁ Ὡν, ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς, καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ

χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

Οἱ Κανόνες·

ὁ α' τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων.

Ὁ παρὼν τοῦ κυρίου Κοσμᾶ, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε·

Χριστὸς βροτωθεὶς, ἧν ὅπερ Θεὸς μένη.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως, Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς, αὐθις ἀναπλάττει, ὁ σοφὸς Δημιουργός, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, τὸν ἄνθρωπον χερσίν, ὃν ἐποίησε,

κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται· τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου θείας Ἀγνῆς, ὅλον οὐσιοῦται, ἀληθείᾳ σαρκωθεὶς, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σοφία λόγος καὶ δύναμις, Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρός, καὶ ἀπαύγασμα. Χριστὸς ὁ Θεός, δυνάμεις λαθῶν, ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῇ, καὶ ἐνανθρωπήσας, ἀνεκτήσατο ἡμᾶς· ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις, τὸν πρωτομάρτυρα, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐνδόξως στεφανώσωμεν, καὶ θείᾳ στεφόμενοι, τοῦ Στεφάνου χάριτι, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄσωμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φέρων τοῦ Διδασκάλου, τὸ πρᾶον φρόνημα, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης, ὑφοπιὸν ταπείνωσιν, ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων πρόκριτος, καὶ προστάτης χερῶν γεγέννηται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ πρὸς ἐπικουρίαν, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, ἐπαξίως ἐκλήθης, καὶ ὡς πιστὸς Διάκονος, φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας ἔνθα Χριστός, δι' αἵματος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου φορέσας, ὡς βρέφος ἐσπαργάνωσαι, ὁ σὸς δὲ χωννύμενος, Πρωτομάρτυς λίθων βολαῖς, τὸν ἄνθρωπον ἀποδύεται.

Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς, ἀδελφέ, γνησίους πλέκω κρότους.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν τίτλον τῆς σῆς τιμίας ὀψεως, ἰδόντα παραχωρεῖ, τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· ἡ φλογίνη ῥομφαία δέ, πανευλαβῶς τὰ νῶτα σοι, δίδωσι πάνσοφε Θεόδωρε. (δίσ)

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τίτλος τῇ κορυφῇ ἐπέκειτο, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἐγεγραμμένος ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ· ὁ σὸς τίτλος δὲ Πάνσοφε, ὅφει τῇ σῇ κεκόλαπται, κεχαραγμένος εὐπρεπέστατα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υψώθη ἐπὶ Σταυροῦ μὲν Κύριος, καὶ διενύγη πλευράν· σὺ δὲ ταθεὶς ἐν καμίνῳ καρτερώς, τὰς κεντήσεις ὑπέμεινας, ὥσπερ κριὸς ἐπίσημος, Ἱερομύστα σφραγιζόμενος.

Δόξα.

Σοφία παντοδαπῇ κοσμούμενος, Πάτερ Θεόδωρε, τὸν πρωτοστάτην ἤλεγξας σαφῶς, τῆς κακίστης αἱρέσεως· ὑπομονῇ τῶν ἔργων δέ, τούτου τὰς φρένας κατεπάτησας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, δοχεῖον Πάναγνε, Θεογεννήτορ μόνη τῶν πιστῶν, σωτηρία καὶ ὕμνησις· σὺ γὰρ ἡμῖν γεγέννηκας, τὴν πάντων θείαν ἀπολύτρωσιν.

Τῆς Ἑορτῆς.
ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ πατρὸς γεννηθέντι ἀρρέυστως Υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἰ Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας, μετασχὼν τῆς ἀμείνῳ Ἀδὰμ χοῖκός, καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, γυναικεία ἀπάτη, Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν· Ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἰ Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύμμορφος πηλίνης, εὐτελοῦς διαρτίας Χριστὲ γεγονώς, καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χεῖρῳ, μεταδοὺς θείας φύτλης, βροτὸς πεφυκώς, καὶ μείνας Θεός, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, Ἅγιος εἰ Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, Ἡγεμόνων Ἰουδα βασιλεία· τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων, Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανώς, καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, πάντων ἐβασίλευσεν.

Τοῦ Ἀγίου.
ᾠδὴ γ'. Ἦχος πλ. α'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομίμως ὥς Χριστοῦ, στρατιώτης ὁ Στέφανος, πρὸς τοὺς

θεοκτόνους παραταξάμενος, τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτοῦ, σθένος ἐνδεδυμένος, τῶν παρανόμων ἐθριάμβευσεν, ἅπασαν τὴν βλάσφημον αἵρεσιν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ ζήλῳ τῆς Χριστοῦ, πυρωθεὶς ἀγαπήσεως, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, πίστεως καὶ Πνεύματος πλησθεὶς, θείου ὁ Πρωτομάρτυς, τῶν Ἀλιέων ἐβεβαίωσε, πᾶσι τὸ θεόκριτον κήρυγμα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς κήρυξ τῆς κεκρυμμένης, ὄντως καὶ θείας ζωῆς, τῆς παρούσης ὡς περ ἐπιλαθόμενος, ἔργῳ διαδείκνυσι σαφῶς, πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, ἄριστα προκρίνας τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ βίου δι' ἡμᾶς, ὁ Δεσπότης τὸ σπήλαιον, ὑπεισηλθε τρόπῳ συγκαταβάσεως, ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων ἀρχηγός, Στέφανος τὴν σπιλάδα, τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, πόθῳ τοῦ Δεσπότης βαλλόμενος.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔχων ὅ,τι ταῖς σαῖς, διδασκαλίαις ἀντειπεῖν Ὅσιε, ἐπ' αἰκισμοὺς στρέφεται, ὁ βαρβαρικῆς βίας ἔμπλεως.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέστης καρτερικῶς, τὰς ἐπὶ νῶτον καὶ στηθῶν μάστιγας, διὰ Χριστὸν θεόπνευστε, καὶ τὰ ἐπὶ κόρῳ ῥαπίσματα.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφία πνευματικῇ, καὶ προθυμίᾳ λογισμοῦ ἥσυχνας, τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, τοῖς ἱερωτάτοις σου δόγμασιν.

Δόξα.

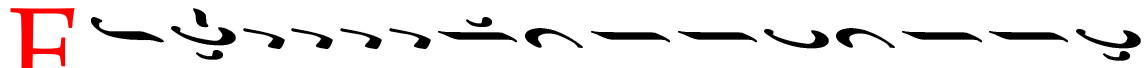
Ἀθραύστοις ὑπομοναῖς, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν ἔθραυσας, τὴν μανικὴν Ὅσιε, βδέλλαν τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δαυῖδ καθὰ κιβωτόν, ἐν Βηθλεὲμ προφητικοῖς ὄμμασι, Μήτηρ Θεοῦ βλέπει σε, βρέφος τὸν ὑπέρθεον φέρουσιν.

Ἐὰν δὲν ψαλοῦν καταβασίαι, εὐθὺς τὸν εἰρμό.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί. Ἦχος $\frac{1}{\delta}$ Βου ξ

Ε υ φ ρ α ι ν ε τ α ι ε π ι σ ο ι η Ἐ κ κ λ η σ ι α σ ο υ Χ ρ ι σ τ ε

 κ ρ α ζ ο υ σ α $\frac{\pi}{9}$ σ υ μ ο υ ι σ χ υ ς Κυ ρ ι ε $\frac{\Delta}{\delta}$ και κα τα φυ γ η και

 σ τ ε ρ ε ω μ α α α α $\frac{7}{\gamma}$ α α $\frac{6}{\gamma}$

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Διακόνων ὁ πρῶτος, Πρωτόαθλε σοφέ, τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, ὁ κόσμου τὰ πέρατα, ἀγιάσας τοῖς ἄθλοις σου, καὶ τοῖς θαύμασι, ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, τοὺς τιμῶντάς σε, ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, πανεύφημε Στέφανε.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στόμα πέφηνας τῆς παρρησίας, θράσος τύραννον, μεγαλοφρόνως, καταισχύνας καρτερίᾳ τῶν ἄθλων σου· ἐκκεντηθεὶς γὰρ τὰς ὀφεις Θεόδωρε, διὰ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα τὴν πάνσεπτον, ἐβεβαίωσας, τιμᾶν καὶ δοξάζειν ἅπαντας, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν ὠραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον, γέγονε σήμερον· ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐν τῷ Σπηλαίῳ σαρκί, ὥφθη ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, καθὼς αὐτὸς ἐπίσταται. Μάγοι μετὰ δώρων δέ, ὡς Βασιλεῖ προσεκύνησαν. Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε, ἐδοξολόγουν αὐτόν, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Ἐὰν δὲν ψαλοῦν καταβασίαι, εὐθὺς τὸν εἰρμό.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς. Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Η Πα υ σω σοι με τα φω νης αι νε σε ε ως Κυ

 ρι ε η Εκ κλη σι α βο α σοι εκ δαι μονων λυ

 υ θρου κε κα θαρ με νη τα δι οι κτον εκ της πλευ

 ρας σου ρευσαν τι αι μα τι τι τι τι τι

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γάρ, ὁ Βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δέ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται· δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἀστήρ φαινὸς σήμερον συνεξέλαμψε, τῇ Γεννήσει Χριστοῦ, ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀστράπτων καὶ φωτίζων τὰ πέρατα ἅπαντα· τῶν Ἰουδαίων μόνον ἢ μαύρωσε τὴν πᾶσαν δυσσέβειαν, σοφίας λόγοις τούτους διελέγξας, ἀπὸ τῶν Γραφῶν διαλεγόμενος· καὶ πείθων τούτους, τὸν γεννηθέντα ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν, Υἱὸν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, κατήσχυνε τούτων τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ θεῖος Στέφανος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Στεφάνου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, λίθοις βληθέντος καὶ τελειωθέντος. (†34)

Στίχ. Λόγων στεφάνοις, οἷα τιμίσις λίθοις,

Στέφω Στέφανον, ὃν προέστεψαν λίθοι.

Εἰκάδι λαῖνεος Στέφανον μόρος ἐβδόμη εἶλεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ καὶ Ὁμολογητοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ. (†840)

Στίχ. Αὐχεῖν ἔχει τι καὶ Θεόδωρος μέγα,
Ἐκ γῆς ἀπαίρων· ὡς μέγα στίξις θέας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. (†685)

Στίχ. Ποιμὴν ἄριστος Θεόδωρος ὥράθη,
Ὡς ὢν μιμητὴς τοῦ μεγάλου ποιμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαυρικίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑβδομήκοντα Μαρτύρων. (†305)

Στίχ. Ὁ Μαυρίκιος γυμνὸς ἐγχρισθεὶς μέλι,
Κρίνει μελισσῶν ἡδὺ τὰς τρώσεις μέλι.

Εἰς τοὺς Ο'.

Ἔχων συνάθλους ἄνδρας ἐπτάκις δέκα,
Καὶ συγχορευτὰς Μαυρίκιος λαμβάνει.

Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Λουκάς ὁ Τριγλινός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆς γῆς ὁ Λουκάς ὑπεραρθεὶς ἐμφρόνως,
Τρανῶς τρυφᾷ νῦν τὴν Θεοῦ θεωρίαν.

Καὶ μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Φαβιόλας τῆς Ρωμαίας, μαθητρίας τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου, ἐν ἔτει τϛθ' (399) κοιμηθείσης.

Στίχ. Φαβιόλαν ἐπαινῶ, Παύλαν καὶ Εὐστοχίαν,
Μαθητρίας ἱερὰς κλεινοῦ Ἱερωνύμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Νεοῖερομάρτυρος Τύχωνος, Ἀρχιεπισκόπου Βορονέζ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑκατὸν καὶ ἑξήκοντα ἱερέων καὶ Μαρτύρων ἐν ἔτει ,αθρϛθ' (1919) ὑπὸ τῶν ἀθέων καὶ φανατικῶν μπολσεβίκων σκληρῶς διωχθέντων καὶ ἀναιρεθέντων.

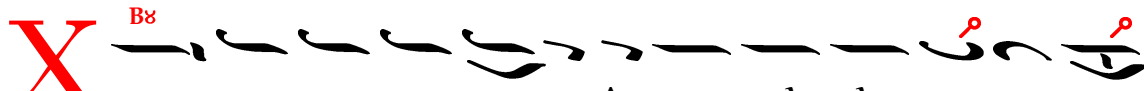
Στίχ. Ποίμνη μεγίστη ποιμένων ἱερῶν,
Τῷ Ἀρχιποίμενι προσήχθησαν θυσία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἐὰν δὲν ψαλοῦν καταβασίαι, εὐθὺς τὸν εἰρμό.

Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ. Ὑψος ¹/₂ Βου ξ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

X^{B8}
ει ρας εκ πε τα σας Δα νι ηλ λε ον των χα

σμα τα εν λακ κω εφ ρα ξε ⁶/₈ πυ ρος δε δυ να μιν εσ βε

σαν α ρε την πε ρι ζω σα με ε νοι οι ευ σε βει
 ας ε ρα σται Παι δες κραυ γα ζον τες ευ λο γει τε παν
 τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ον

καὶ εὐθύς ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν
 ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν. Καὶ τὴν Τιμιωτέραν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 26ης μέχρι 30ῆς Δεκεμβρίου μόναι αἱ ἱαμβικαί).

ᾠχος 4 Πα ρ

ὥδὴ α'

σω σε λα ον θαν μα τερ γων Δε σπο ο
 της υ γρον θα λα ασ σης κυ μα χερ σω σας πα
 λαι ε κων δε τεχ θεις εκ κο ρης τρι βον βα
 την πο λυ τι θη σιν η μιν ον κατ ου σι
 αν ι σον τε Πα τρι και βρο τοις δο ξα α ζο ο
 μεν

ὥδὴ γ'

ευ στον προς υ υ μνης οι κε των ευ ερ
 γε ε τα εκ θος ταπεινων την επηρ με ε νην

ο φρουν φε ρων τε παν τε πο πτα της α μαρ τι ας
 υ πε ερθεν α κλο νη τον ε στη ριγ με νας μα
 καρ με λω δας τη βα σει της πι ι σε ε ως

ὥδὴ δ'

Γ ε νας βρο τει ει ου την α να πλα σιν
 πα α λαι α δων προ φη η της Αβ βα κς μ προ
 μη νυ ει ι δειν α φρα σως α ξι ω θεις τον
 τυ υ πον νε ον βρε φος γαρ εξ ο ρας της Παρ θε
 νς ε ξηλ θε λα ων εις α να απ λα σιν Λο
 γος

ὥδὴ ε'

Ε κ νυκ τος ε ερ γων ε σκο τι σμε νης
 πλα α νης ι λα σμον η μιν Χρι στε τοις ε γρη
 γο ρως νυν σοι τε λου ου σιν υμ νον ως ευ ερ
 γε ε τη ελ θοις πο ρι ι ζων ευ χε ρη η τε την
 τρι βον καθ ην α να τρε χον τες ε ευ ροι μεν κλε

ος

ὥδῃ ς'

N αι ων Ι ω να ας εν μυ χοις θα λατ τι ι
οις ελ θειν ε δει το και ζα λην α παρ κε σαι νυ
γεις ε γω ω δε τω τυ ραν ναν τος βε ε λει
Χρι στε ε προ σ αυ δω τον κα κω ων α ναι ρε την
τον μο λειν σε της ε μη ης ρα θυ μι ας

ὥδῃ ζ'

T ω πα ντα νακτος ε ξε φαν λι σαν πο ο θω
α πλη τα θυ μαι νον τος η γκι ςρω με νοι παι
δες τυ ραν ναν δυ υσ θε ον γλωσσαλ γι ι αν
ει ει κα θε πυρ α ασ πε τον τω Δε σπο τη
γινειν εις αι ω ω νας ευ λο γη τος ει

ὥδῃ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

M η τραν α φλε εκ τως ει κο νι ζα σι
κο ο ρης οι της πα λαι ας πυρπο λω ο με νοι νε

οι υ περ φυ ως κυ ς σαν ε σφρα γι σμε ε
 νην αμ φω δε δρω ω σα θαν μα τερ γι ι α μι
 α λα ς προς υμ νον ε ξα νι ι ση σι χα α
 ρι ι ις

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῇρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρβιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρβιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς ς σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ
2

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρ8 βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κ8 8 σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
2

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρ8 βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κ8 8 σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
2

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρ8 βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κ8 8 σαν την ον τως
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
22

Τ ἦν τιμιώτεραν τῶν Χερυβὶμ^{Δ 22} καὶ ἐνδο
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ^{Δ 22} τὴν ἀδι
αφθόρως Θεὸν Λόγον τέκε^{Δ 22} ὄσαν^{Δ 22} τὴν ὀντως
Θεοτόκον σεμεγαλύνο^{π 9} ο μὲν

ὥδῃ θ'

Μ εγαλύνον ψυχὴ ἡμῶ^{π 9} ὄσαν^{Δ 22} τὴν τι
μιώτε^{π 9}ραν^{Δ 22} καὶ ἐνδοξοτέρων^{Δ 22} ἀνω
στρατε^{π 9}ματων

Σ τεργειν μεν ἡμᾶς ὡς ἀκινδύνον^{π 9} φοο
βω^{Δ 22} ῥα ὀσιωπῆν^{Δ 22} τω ποθωδε Παρθενε^{π 9}υμ
νῶς υφαινειν συντονωσθε θειγ^{π 9} με ἐν^{Δ 22} ἑρ^{π 9}γω
ωδες ἐ^{Δ 22}σιν^{Δ 22} ἀλλα καὶ Μητηρ^{π 9}σθε νος^{π 9} ὀσηπε^{π 9}φυ
κεν^{Δ 22} ἡ προαιαιρεσις δι^{π 9}ι^{π 9}δ^{π 9}ο^{π 9}ο^{π 9}ο^{π 9}

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὥδης.

Μ ε γ α α λ υ ν ο ν ψ υ υ χ η η η μ ς ς
τη η ν Τι μι ω τε ε ε ρ αν και αι ε εν
δο ο ξ ο ο τε ε ε ρ αν των α α ν ω ς ρ α
τε ευ μα α α α α των

Σ ^{Πα} τε ε ρ γ ει ν με ν η η μα α ς ω ως α κι ι
ιν δυ υ νο ο ν φο ο ο β ω ρ α ο ν σι ω π η η ν
^{Πα} τω ω ω πο ο θω δε Πα αρ θε ε ε ε νε
υ μ ν ς υ φ αι αι αι νει ει ν συ υ υ υ ν το ο
νω ς τε θ η η γ με ε ε ν ς ε ρ γ ω ω ω
δε ε ς ε ε ς ι ν α α α λ λα α και Μη
τη η η ρ σ θε ε ε ε ε ν ο ς ο ο ο ση η
η η η πε φ υ υ κε ε ε ε ε χ ε ε ε εν
^{Πα} η η προ αι αι αι ρ ε σι ις δι ι ι ι
δ ς ς ς ς

Ἐὰν δὲν φαλοῦν καταβασίαι, εὐθὺς τὴν Τιμιωτέραν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος Βου

1
Με γα λυ νει η ψυ χη μὲ τον Κυ ρι ον και

η γαλ λι α σε το πνευ μα μὲ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μὲ

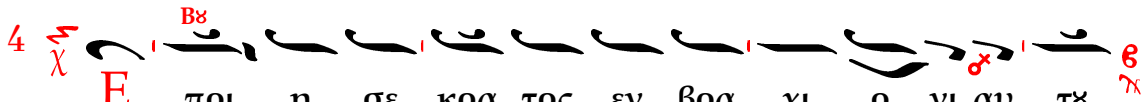

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

2
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δὲ λησαν τὴν ι δὲ γαρ α πο τὴν νυν μα

κα ρι δ σι με πα σαι αι γε νε αι

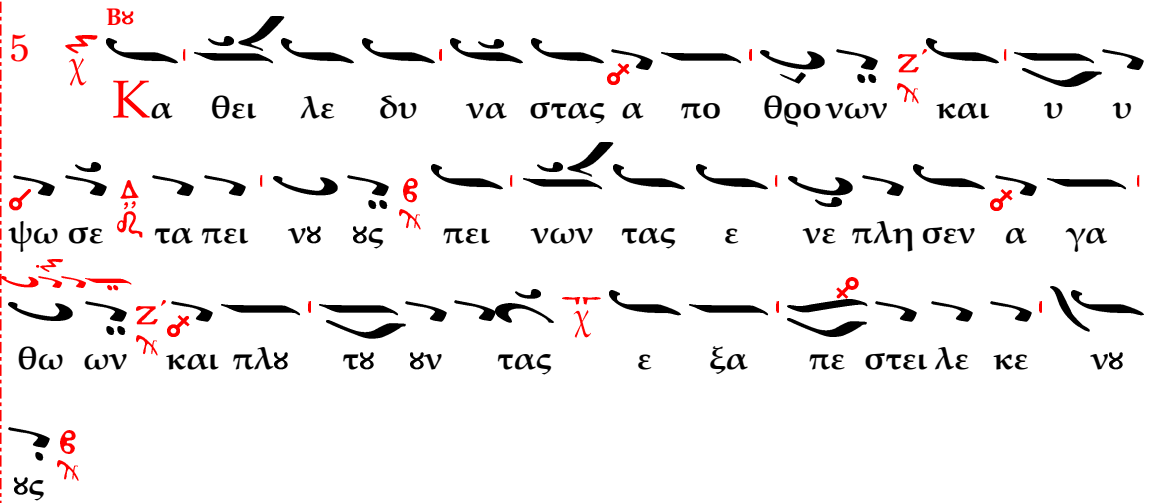

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

3 **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
 δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
 το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
 αν τοις φο βς με νοις αυ τον

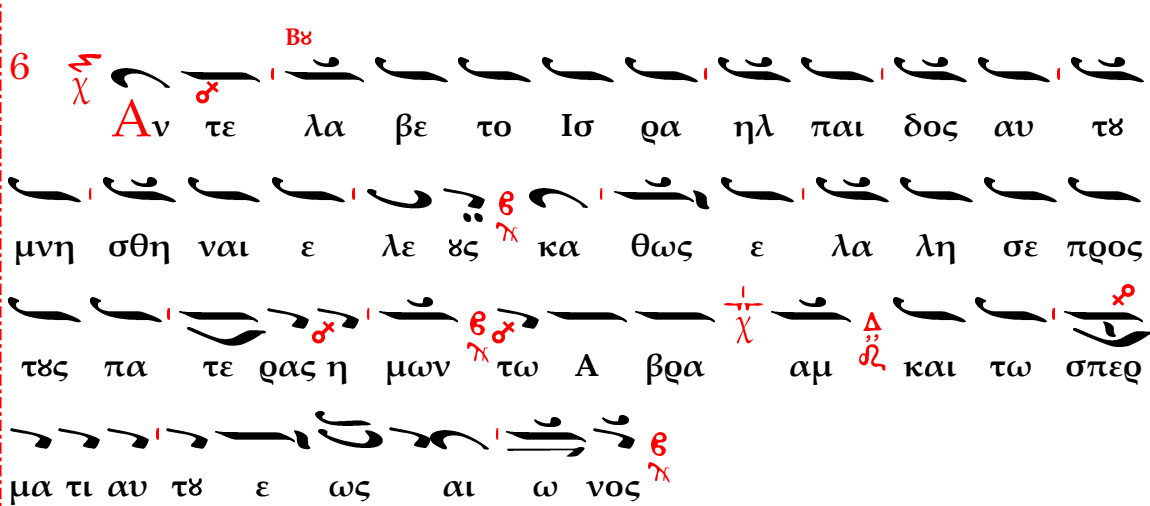
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

4 **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
 δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
 α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

5 **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νϛ ϛς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλϛ τϛ ϛν τας ε ξα πε στει λε κε νϛ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τϛ
μνη σθη ναι ε λε ϛς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τϛ ε ως αι ω νος

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

Καὶ τὸν εἰρμό.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους. Ἦχος Βου ς

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους ἐξ ἀλα
ξευ τοῦ σου Παρθε ἐνεῖα κρογώνιαι ὅς ἐτμήθη
Χριστός· σὺ νὰ ἀψάστας διέστωσας φυύσεις
διοπαγαλλόμενοι σε εὐθεοτοκεμεγα
λυνομεν

καὶ τὸ Ἄξιον ἐστίν:

Ἦχος Βου ς

Αξιὸν ἐστίν ὡς ἀληθῶς μεγαλυνεῖν
σε τὴν Θεοτοκὸν τὴν ἀειμακαρίστον καὶ
παναμώμητον καὶ Μητέρα Θεῶν ἡμῶν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιάφθορον
ῥωθεὸν Λόγον τεκούσαν τὴν ὡς Θεοτο
κὸν σε μεγαλυνομενε ἐν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. Ἦχος Γα ς

Σ τε φα νον σοι ως Βα σι λει ^π9 εμ ψυ χος προ σε νη
νε κται ^ρ2 νυν της σαρ κος εκ δη μη ^π9 σας τω εν δη
μη σα ντι ι σαρ κι ^ρ2 Θε ω τω πα ντο κρα το
ρι ^Δ9 δι ον και τον α γω ω ω να ^Δ9 εν δο
ξως ε τε λε σεν ^ρ2

Ἄτερον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι ϑ

Ο πληρης θει ας χα α ρι τος ^Δ9 και δυ υ να
με ε ως ο ον τως ^ε2 τε ρα τω ρων δι η η λεγχε ^Δ9
θε ο ο κτο νων τα στι ι φη ^ε2 δι α κε νης με ε λε
τω ων τα ^Δ9 υ ψη η γο ρω ω δε γλω ω ωτ τη ^ε2
θε ο λο γων ο Στε ε φανος ^Δ9 τϑ Πα α προς δε ε
ξι ο ο θεν τον Ι η σϑ ς ςν ^Δ9 κα θο ρω νυν
ε φη σεν ε ε στη κο ο ο τα ^ε2 προς ον λι
θο λευ στϑ ς με νος ^Δ9 στε φη η φο ρο ος α νη ηλ

θεν

Τῆς ἑορτῆς, μετὰ καὶ τοῦ Στεφάνου πάλιν.

Ὁ τω Πατρι καὶ Πνευματι συν ἰ
διοσλοογος καὶ συμφυὴ ἡς καὶ συν
θρονος ἐκ Πατρὸς θεοῦ γενναῖται ἐν
Βηθλεὲμ νυν
ὡς βρεῖ φρον θεὸν καὶ αἰ σωτηρίαν
Πρωτομάργατος Στεφανος ἀριδι
λωως κηρυ
ξας ὑποχέω ω ω ω ων μιαι
φονων χαιρων λιθο
λευστεῖται καὶ στεφη
φορος ἀνα
νεισιπρος ἀν
τον με
εταδο
οξης

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Παφ

Π ασαπνο
ῆαινε σα
ατωτον Κυ
υ
ρι
ι
ι
ον
αι
νει
τε
τον
Κυ
ρι
ον
εκ
τω
ω
ων
ου
ρα
α
νων
αι
νει
τε
α
αυ
το
ο
ον
εν
τοι
οις
υ
ψι
ι
ι
στοις
Σοι
πρε
ε
ε
πει
υ
υ
μνος
τω
ω
ω
ω
θε
ε
ε
ε
ω

A ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

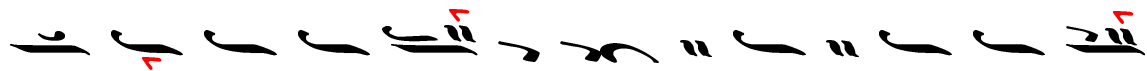
Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν στίχους 7' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
 ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Κυπριανοῦ.

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
 δο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις α α αυ
 τς

A Πα θλο φο ρι κο ον στε φα α νον τω Πρω τα
 Πα α θλω οι πι ι στοι πλε ε ε ξω ω μεν ε εκ
 λο ο ο γι κω ων αν θε ε ε ε ων αυ τος γαρ
 την τω ων Μα αρ τυ υ ρων προ η τοι μα σε εν
 ο ο ο ο δον και εν χα ρα α α Α α
 νε ε ε βο ο ο ο ο α ι δς τς ς ρα νς α
 Πα νε ω γμε νς ς θε ω ω ρω και τον Υι ον τς Θε

 8 εκ δε ξι ω ων ε ε στω ω τα τ8 α

 α ο ρα α α α τ8 8 Πα α α τρος

Ἀνατολίου.

Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

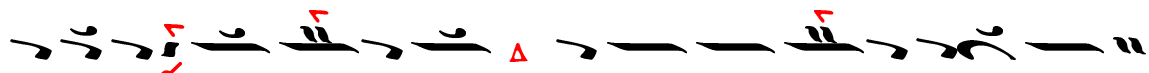

 εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

 Α γι ω συ νην εν ε δυ σω Στε φα νε μα α

 α κα ρι ι ε Πρω το μαρ τυς και Πρω το δι α α

 α κο νε των Α γγε ε ε ε λων συμ με ε

 ε ε το ο ο ο χε δυ σω πη θη τι και πρεσβε

 ευ ε υ υ περ η η μων προς τον Σω τη η ρα Κυ υ

 υ υ ρι ι ι ι ον τον α α να α μα α

 αρ τη η η η τον

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ νης α αυ του

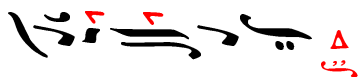

 Π ρω τος εν Δι α α κο ο ο νοις πρω τος και εν Μαρ

τυ υ υ σι ι ιν ε δει ει χθης ^Δ πα αν α α α α
 γι ε Στε ε ε φα α α α νε ^θ ο δος γαρ ε γε ε
 ν8 8 τοι οι οισ Α γι ι οισ ^Δ και πολ λ8ς τω Κυ ρι ω
 προ ση η η η γα γες Μα α αρ τυ υ υ υ ρας ^θ δι
 ο 8 ρα νος σοι η νοι γη και Θε ος σοι οι οι ε φα α
 νη ^Δ αυ τον ι κε τε ευ ε σω θη η ναι τας ψυ υ
 χα α ας η η η η μων ^Δ

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. 8'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ ^χ
 εν

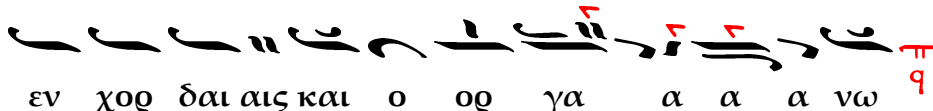
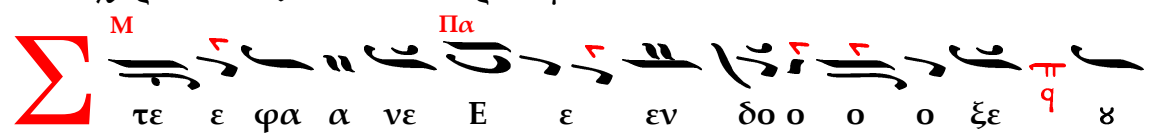
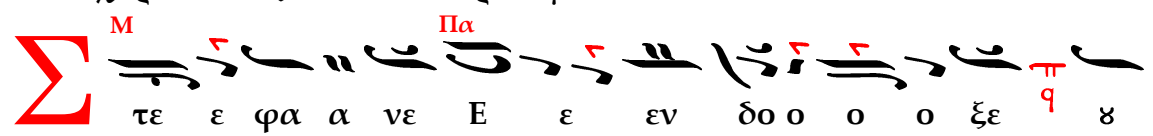
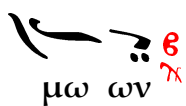
ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα ^Δ
^{Δι} Τ ον Πρω το μαρ τυ υ ρα και γεν ναι αι ο ον τ8 Χρι ι
 στ8 θε ρα α α πο ο ο ον τα ^Δ Στε φα νον τον Πρω
 το δι α κο ο νον ^Δ ε πα ξι ι ι ι ως τι μη η
 η σω ω ω ω μεν ^θ 8 το ος γαρ ε ε στως ^Δ εν με
 σω πα ρα α νο ο ο μων ^Δ εν δε ξι α α α α
 Πα α α α τρος ^Δ Υι ον ε ε θε ε α α α

σαα α α το Δ

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦχος Πα ρ

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 εν χορ δαι αις και ο ορ γα α α α νω
 ^M ^{Πα} τε ε φα α νε Ε ε εν δο ο ο ο ξε ⁸
  ^M ρα νο πο ο λι ι ι ι ι τα ⁹ Χρι στθ θε ρα α
  ^{Πα} α α πο ον μα κα α α α ρι ι ι ι ε ^{B8} ⁹ πρε σβει
 α αν ποι η η σον υ πε ε ε ερ των ψυ υ χων η η
  ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ μω ων

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

τυ ρων ^Δ η η η δο ο ξα τω ων δι και αι αι αι
 ων ^π των α πο στο λω ων το κα α α α αυ
 χη η η η μα ^π συ υ υ υ ου ου ρα α νους ^υ
^{Κε} ε θε α α α σω α νε ε ω ω ωγ με ε ε ε
^{Πα} νους ^υ εν τω στα δι ι ι ω ω ε ε στως ^υ και τον Υι
 ο ον του Θε ε ου εκ δε ξι ων ε ε στω ω τα ^Δ
 του α α ο ο ρα α α α α του ου Πα α α
 τρος ^π δι ο ω ως α αγ γε ε ε λος εκ λαμψας ^{Κε}
^Μ τω ω προ σω ω ω ω ω πω ^υ εν χα ρα Α
 α νε κρα α α αυ γα α α α ζες ^{Πα} υ περ των
 λι ι ι ι θα α ζο ο ον των ^{Κε} ^υ μη στη η η σης
^{Πα} α αυ τοις τη η ην α α μαρ τι ι αν τα α α αυ
^{Κε} την ^π και νυν αι τη η σαι τοις εκ πο ο θου ε ευ φη
 μου ου ου σι ι ι ι σε ^{Πα} ^υ ι λα σμον α μα αρ τι ι
 ι ων ^Δ και το με ε γα ε ε λε ος ^Δ

K αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις

της αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

A ^{Πα} κα τα α α λη η η η πτον το τε

λου ου με νο ον εν Βη θλε ε εμ ση η με ρο

ον μυ υ στη η η η η ρι ι ι ι ον ο α

ο ο ρα το ος ο ρα α α α α ται ο ο ο

α α σαρ κο ος σαρ κου ου ου ται ο Λο ο γο

ος ^Mπα ^{Κε}χυ υ υ νε ε ε ε ται και ο Ω ων

γι νε ε ται ο ο ο ο ο ου ου ου ουκ ην Παρ

θε ε νος τι κτει ε εν σπη λαι αι αι αι ω

βρε ε ε ε φο ος νε ε ε ον το ον πλα στη ην

της φυ υ υ υ υ σε ε ε ε ως φα τνη ε εκ

τυ που ου ου ου ου ται ει εις θρο νον ε ε που

ρα α α α νι ι ι ι ον κτη νη α πει κα α

α α α ζει χε ρου βι κη ην πα ρα α στα
 α α σιν ποι με νες θαν μα ζου ου σι μα γοι δω
 ρα α προ σφε ε ε ε ρου ου ου ου σιν αγ γε λοι α
 νυ μνου ουν τες λε ε γου ου ου σι δο ξα εν υ
 ψι ι ι στοις Θε ε ω και ε ε ε ε πι γη ης ει
 ρη η η η νη εν αν θρω ποις γα αρ ευ δο ο
 ο κη η η η σεν α ναλ λοι ω τως ο ο Εμ μα α
 νου η η η ηλ

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πά φ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
 ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν
 θρω ποις ευ δο κι ι α
 Y μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν Σε
 δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι α

την με γα α λην σου δο ο αν^{u q}

Κυ ρι ε Βα σι λευ^{v' 22} ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ πα ντο κρα α τορ^{v' 22} Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα^{u q}

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο σμ^v ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι

ας του κο ο σμ^{u q}

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων^{v' 22} ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας^{u q}

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος^{v' 22} Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην^{u q}

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε^{v' 22} και

αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να^{v' 22}

και εις τον αιω να του αιω ωνος

Καταξιωσον Κυρι εν τη ημερα

τα αυτη α να μαρτη τους φυλαχθηναι η μας

Ευλογητος ει Κυρι ε ο Θεος των πατε

ρων ημων και αι νετοον και δεδοξα σμε ε

νον το ονομα α Σου εις τας αιωνας α μην

Γενοιτο Κυρι ε το ελεος Σου εφ η μας

θα περ ηλπιισαμεν επι Σε

Ευλογητοος ει Κυρι ε δι δαξον με τα δι

και ωματα Σ (τρεις)

Κυριε καταφυγη ε γενη η θης η μιν εν

γε νεα και γε νεα εγω ειπα Κυρι ε ελε

η σοον με ιασαι την ψυχην μου ο τι η μαρ

τον Σοι

Κυριε προς Σε κατεφυγον δι δαξον με

του ποιειν το θελημα α Σου ο τι Συ ει ο Θεος

μου ^{u q}

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως ^{u q}

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε ^{u q}

Α γι ος ο Θε ος ^{v' u} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{v' u} Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q} (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει ^{v' u} και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{u q}

Ἀσματικὸν. ^χ

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{v' u} Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{u q} Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^u_q

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος ¹₂ Δι-Θ

Β α σι λει ον δι α δη μα ε στε φθη ση κο ρυ φη ⁶
εξ α θλωνων υ πε μει νας υ περ Χρι στς τς Θε
ς ^Δ ⁶ Μαρ τυ ρων πρω το α θλε Στε φα νε ⁶ συ γαρ την Ι
δαι ων α πε λεγ ξας μα νι αν ^Δ ει δεσ σς τον Σω
τη ρα τς Πα τρος δε ξι ο θεν ⁶ αυ τον γαρ εκ δυ
σω πει α ει υ περ των ψυ χων η μω ω ων ⁷ ^Δ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος ¹₂ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν₂
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ⁶₂
Κυ ρι ε Ε ^Θ λε ε ε η σον ^Δ
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ₂
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ⁶₂

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^νδλ

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^βχ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}υ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ}βχ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^νδλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^βχ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δδλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^νδλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^πρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^νδλ

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.
Ἀντίφωνον Α΄. Ὦχος β΄. Ψαλμὸς ρί' (110).

Ὦχος Δι-Θι

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. (ρί' 1)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. (ρί' 2)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ρί' 3)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. (ρί' 9)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

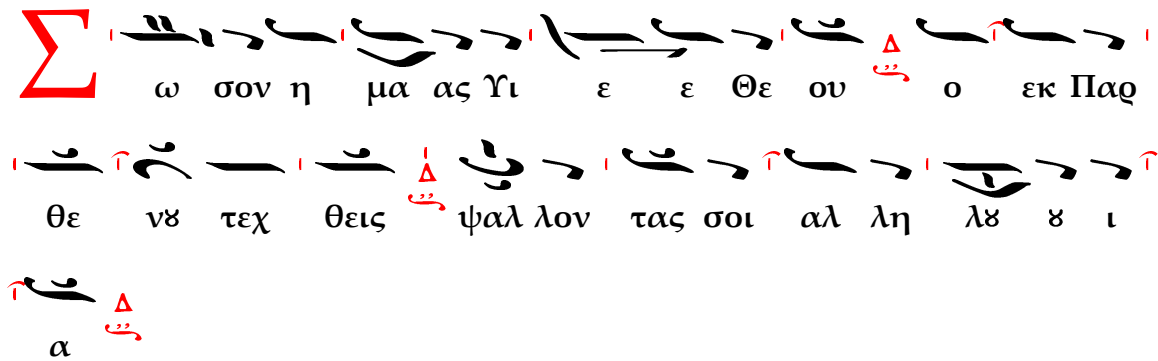
Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

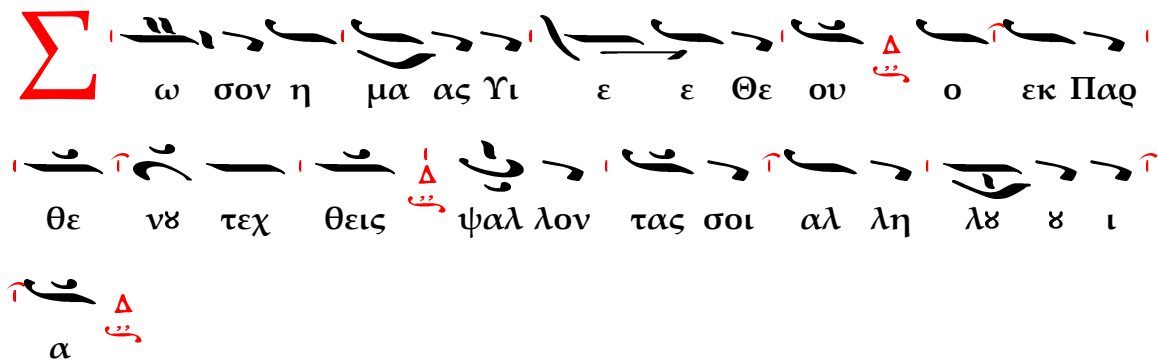
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ριά'(111).

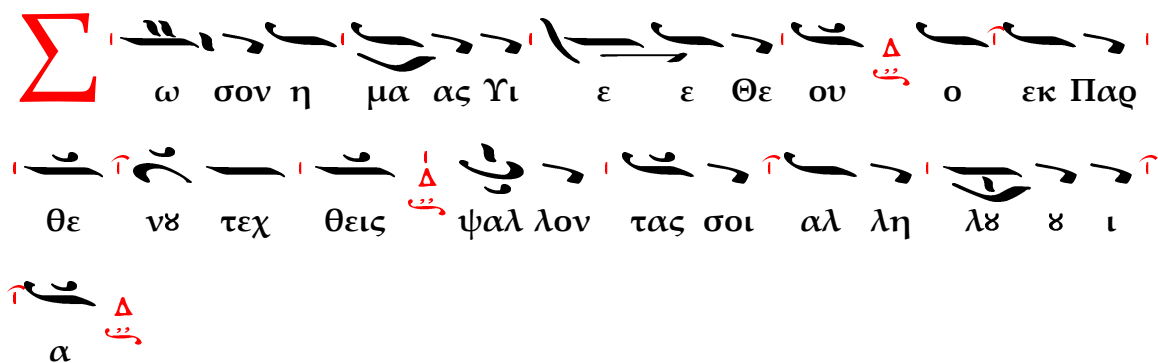
Στίχ. α'. Μακάριος ἄνθρωπος, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ριά' 1)

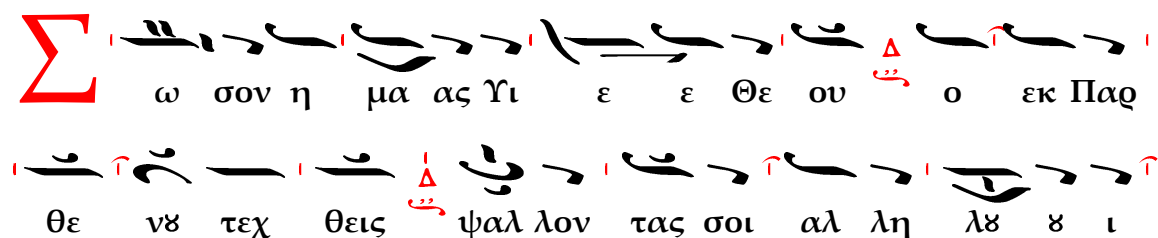
Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται. (ριά' 2)

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. (ριά' 3)

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος. (ριά' 4)

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αἰ νυν καὶ αἰ εἰ καὶ εἰς τὰς αἰ ὡ νάστων αἰ ὡ

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος καὶ Λο γος τῶ Θε ου α

θα νάτος υ πα αρχων καὶ κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου καὶ α ει

παρ θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτωσεν αν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα νά τω

θα νά τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

καὶ τω Ἀ γί ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμός ρθ' (109).

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. (ρθ' 1)

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις σ' Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψας α να το λην Κυ ρι ε
δο ξα σοι

Στίχ. β'. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών, καὶ κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. (ρθ' 2)

Η γεν νη σις σ' Χρι στε ο Θε ος η μων
α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως
εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ
πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον
η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι
νω σκειν εξ υ υ υ ψας α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου. (ρθ' 3)

Η γεν νη σις σϠ Χρι στε ο Θε ος η μων

α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως

εν αυ τη γαρ οι τοις α ξροις λα τρευ ον τες υ

πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

νω σκειν εξ υ υ υ ψϠ α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, Εἰσοδικόν, ἤχος Δι-Θ

Ε κ γα στρο ος προ ε ω σφο ρϠ ε γεν νη

σα α α α σε ω μο σε Κυ ρι ος και ου με τα

με λη θη η σε ται συ Ι ε ρευεις τον αι ω ω

να κα τα την τα α ξιν Μελχι σε δεκ σω στον η μα

ας Υι ε ε Θε ου ο εκ Παρ θε ε ε ε νϠ τε

χθελι ει ει ει εις

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Δι-Θ

Η γεν νη σις συ Χρι στε ο Θε ος η μων

α νε τει λε τω κο σμω το φως το της γνω σε ως

εν αυ τη γαρ οι τοις α ζροις λα τρευ ον τες υ

πο α στε ρος ε δι δα σκο ντο σε προ σκυ νειν τον

η λι ον της δι και ο συ υ υ νης και σε γι

νω σκειν εξ υ υ υ ψας α να το λην Κυ ρι ε

δο ξα σοι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ

Β α σι λει ον δι α δη μα ε στε φθη ση κο ρυ φη

εξ α θλωνων υ πε μει νας υ περ Χρι στς τε Θε

υ Μαρ τυ ρων πρω το α θλε Στε φα νε συ γαρ την Ι υ

δαι ων α πε λε γ ξας μα νι αν ει δες συ τον Σω

τη ρα τϷ Πα τρος δε ξι ο θεν ^ε αυ τον γαρ εκ δυ
 σω πει α ει υ περ των ψυχων η μων ^ε

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Τὸ κοντάκιον τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἦχος Γα ϕ

Η Πα ^{Νη} Παρ ^{Πα} θε ^{Νη} ε ^{Πα} νος ση με ρον ^δ τον υ ^δ πε
 ρϷ ^δ σι ^δ ον ^δ τι ^δ ι ^δ ι ^δ ι ^δ κτει ^δ και η
^{Νη} γη η ^{Πα} το σπη λαι ^δ ον ^δ τω ^δ α ^δ προ ^δ σι ^δ τω ^δ προ
 σα ^δ α ^δ α ^δ α ^δ γει ^δ α ^δ γγε ^δ λοι ^δ με ^δ τα ^δ ποι ^δ με ^δ ε
 ε ^δ ε ^δ νων ^δ δο ^δ ξο ^δ λο ^δ γϷ ^δ Ϸ ^δ σι ^δ Μα ^δ γοι ^δ δε ^δ με
 τα ^δ α ^δ στε ^δ ε ^δ ε ^δ ε ^δ ρος ^δ ο ^δ δοι ^δ πο ^δ ρϷ ^δ Ϸ ^δ σι
^δ δι ^δ η ^δ μας ^δ γαρ ^δ ε ^δ γεν ^δ νη ^δ η ^δ η ^δ θη ^δ παι ^δ δι ^δ ον ^δ νε
 ον ^δ ο ^δ προ ^δ αι ^δ ω ^δ νων ^δ Θε ^δ ο ^δ ο ^δ ο ^δ ο ^δ ο ^δ ος ^δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι - θ

Α α ^δ γι ^δ ι ^δ ο ^δ ο ^δ ος ^δ ο ^δ ο ^δ ο ^δ Θε ^δ ο ^δ ο ^δ ο ^δ ος
 α ^δ α ^δ γι ^δ ι ^δ ο ^δ ο ^δ ος ^δ ι ^δ ι ^δ ι ^δ σχυ ^δ ρο ^δ ο ^δ ο ^δ ος ^δ α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-Θ

Α α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι
 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος
 ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
 ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

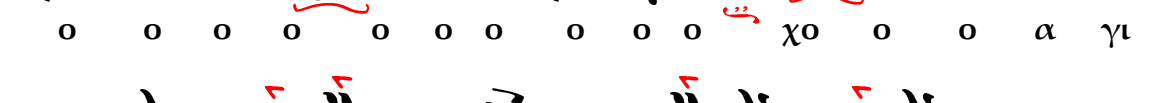
Ἦχος Δι-Θ

N ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ
υ ιυ υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

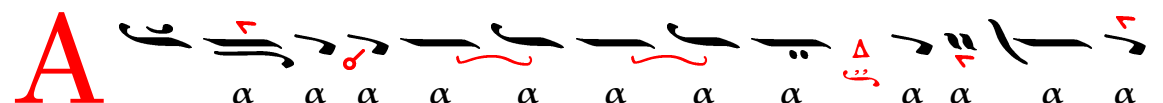
μις

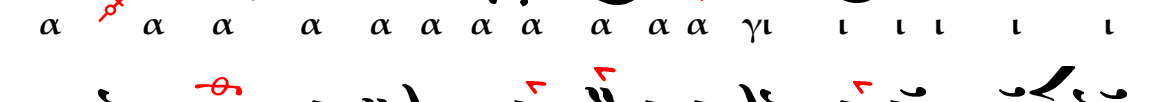
A α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι

 ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A
 α α α α α α α α α α α α

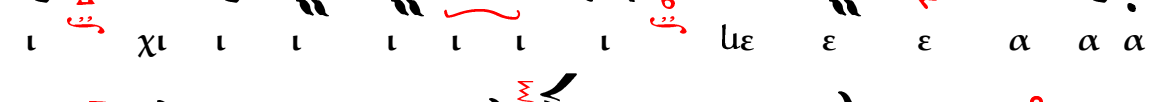
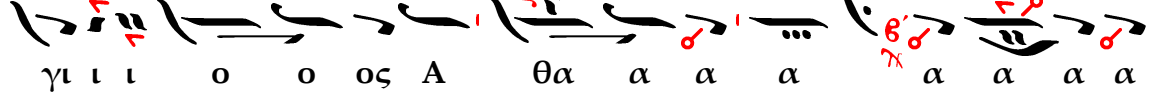
 α α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο α γι

 ος ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ ρο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A
 α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι χι ι ι ι ι ι ι ι λε ε ε α α α

 γι ι ι ο ο ος Α θα α α α α α α α α

 α χα α α α α α α α α α α α να α

 α α α α α α λε α θα να α α το ο ο

Δι
ος

Ε
ε ε λε ε ε ε η η η η η
η η η η η ε λε η η σο ο ο ο ο ον
η η η μα α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ πρωτομάρτυρος.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄. (Ψαλμὸς ιη΄).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον. Ἦχος πλ.δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη ς

Ε
ις πα α σαν την γην ε ξη ηλθεν ο φθογ γος αυ
των και εις τα πε ρα τα της οι κη με ε νης τα ρη
μα τα αυ των

Οι ου ρα νοι δι η γυν ται δο ξαν Θε ου ποι
η σιν δε χει ρων αυ τω α να γγε λει το ο στε ρε
ω μα

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των καὶ εἰς τὰ περὶ αὐτῆς οἱ κτ μενεῖς τὰ ῥη-
ματα αὐτῶν

Οὐκ εἰσὶ λαλῶντες οὐδὲ λόγους οὐχί
ακούονται αἱ αἰφωναὶ αὐτῶν

Εἰς παᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθογγος αὐ-
των καὶ εἰς τὰ περὶ αὐτῆς οἱ κτ μενεῖς τὰ ῥη-
ματα αὐτῶν

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

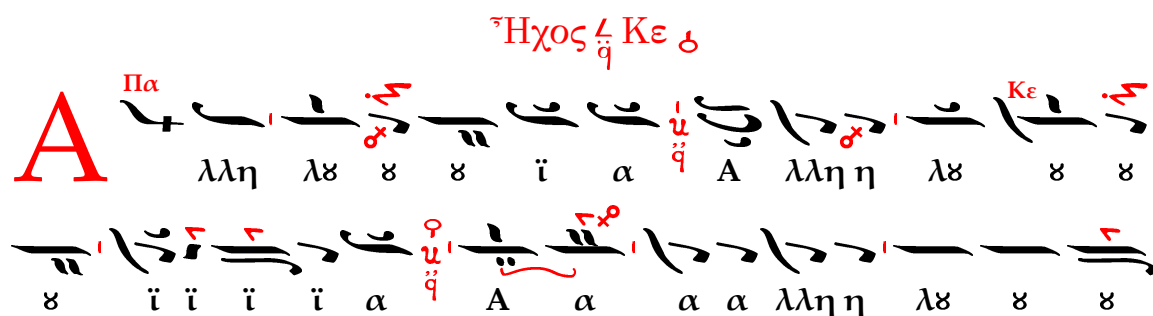
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Πρξ. Γ' 8-15, ζ' 1-5, 47-60)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ
δυνάμεως ἐποίει τέρατα καὶ σημεῖα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ.
Ἀνέστησαν δέ τινες τῶν ἐκ τῆς συναγωγῆς τῆς λεγομένης
Λιβερτίνων καὶ Κυρηναίων καὶ Ἀλεξανδρέων καὶ τῶν ἀπὸ
Κιλικίας καὶ Ἀσίας συζητοῦντες τῷ Στεφάνῳ, καὶ οὐκ ἴσχυον
ἀντιστῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι ᾧ ἐλάλει. Τότε ὑπέβαλον
ἄνδρας λέγοντας ὅτι ἀκηκόαμεν αὐτοῦ λαλοῦντος ῥήματα
βλάσφημα εἰς Μωϋσῆν καὶ τὸν Θεόν· συνεκινήσαν τε τὸν λαὸν
καὶ τοὺς πρεσβυτέρους καὶ τοὺς γραμματεῖς, καὶ ἐπιστάντες
συνήρπασαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον εἰς τὸ συνέδριον, ἕστησάν τε
μάρτυρας ψευδεῖς λέγοντας· Ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ παύεται
ῥήματα βλάσφημα λαλῶν κατὰ τοῦ τόπου τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ
νόμου· ἀκηκόαμεν γὰρ αὐτοῦ λέγοντος ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος
οὗτος καταλύσει τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἀλλάξει τὰ ἔθνη ἃ
παρέδωκεν ἡμῖν Μωϋσῆς. Καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες οἱ
καθεζόμενοι ἐν τῷ συνεδρίῳ εἶδον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὥσει

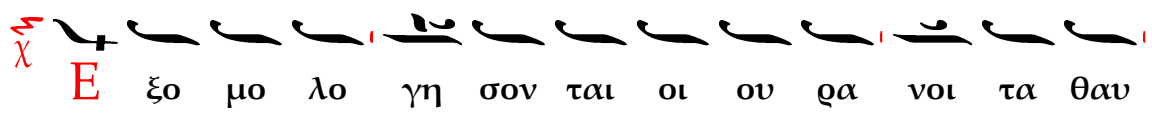
πρόσωπον ἀγγέλου. Εἶπε δὲ ὁ ἀρχιερεὺς· Εἰ ἄρα ταῦτα οὕτως ἔχει; Ὁ δὲ ἔφη· Ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ὤφθη τῷ πατρὶ ἡμῶν Ἀβραάμ ὄντι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ, πρὶν ἢ κατοικῆσαι αὐτὸν ἐν Χαρράν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· «Ἐξελθε ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τῆς συγγενείας σου, καὶ δεῦρο εἰς γῆν ἣν ἂν σοι δείξω». Τότε ἐξελθὼν ἐκ γῆς Χαλδαίων κατώκησεν ἐν Χαρράν. Κἀκεῖθεν μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα αὐτοῦ μετώκισεν αὐτόν εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἣν ὑμεῖς νῦν κατοικεῖτε· καὶ οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ κληρονομίαν ἐν αὐτῇ οὐδὲ βῆμα ποδός. Σολομὼν δὲ ὠκοδόμησεν αὐτῷ οἶκον. Ἀλλ' οὐχ ὁ ὕψιστος ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ καθὼς ὁ προφήτης λέγει· «Ὁ οὐρανὸς μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι, λέγει Κύριος, ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύσεώς μου; Οὐχὶ ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα;». Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν, ὑμεῖς αἰεὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὥς οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν προφητῶν οὐκ ἐδίωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; Καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκαταγγείλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ δικαίου, οἳ νῦν ὑμεῖς προδόται καὶ φονεῖς γεγέννησθε· οἵτινες ἐλάβετε τὸν νόμον εἰς διαταγὰς ἀγγέλων, καὶ οὐκ ἐφυλάξατε. Ἀκούοντες δὲ ταῦτα διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν καὶ ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν. Ὑπάρχων δὲ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶδε δόξαν Θεοῦ καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπεν· Ἴδου θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ἐστῶτα. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλη συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως ἐλιθοβόλουν. Καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλουμένου Σαύλου, καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὶς δὲ τὰ γόνατα ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐκοιμήθη.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. Ψαλμὸς πη' (88).

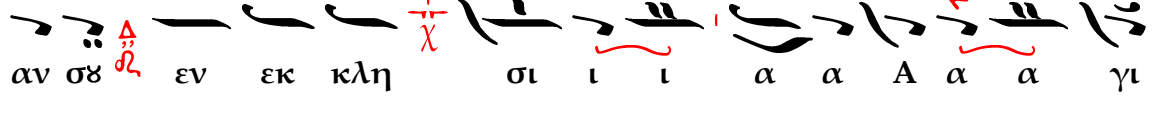
 ἰ ἰ ἰ ἰ α

 Ε ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν

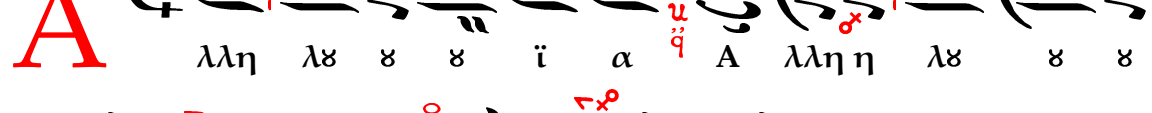
 μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α

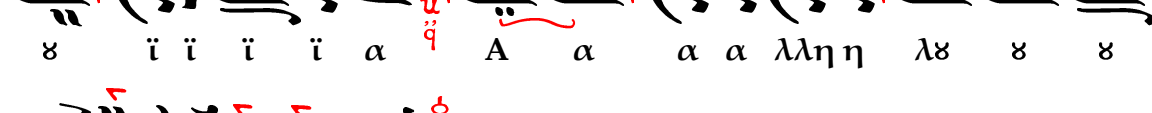
 αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι

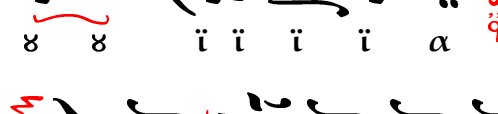
 ι ι ι ων

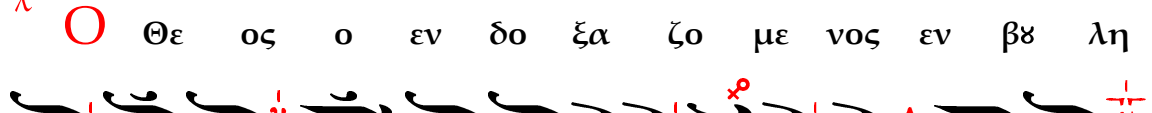
 Α λλη λᾶ ἰ α Α λλη η λᾶ

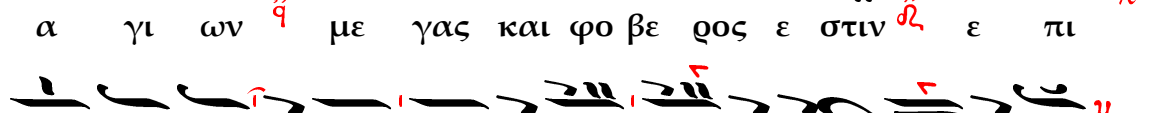
 ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λᾶ

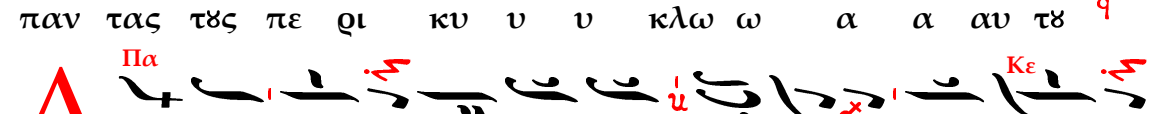
 ἰ ἰ ἰ ἰ α

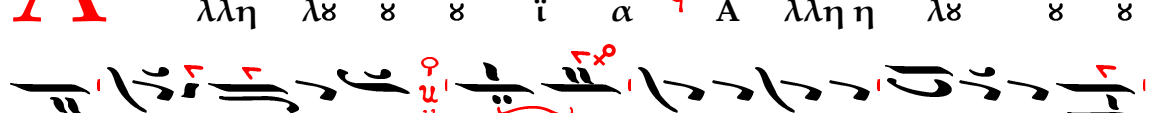
 Ο Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βᾶ λη

 α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι

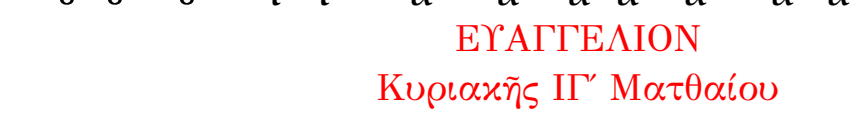
 παν τας τᾶς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τᾶ

 Α λλη λᾶ ἰ α Α λλη η λᾶ

 ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α α λλη η λᾶ

 ἰ ἰ α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

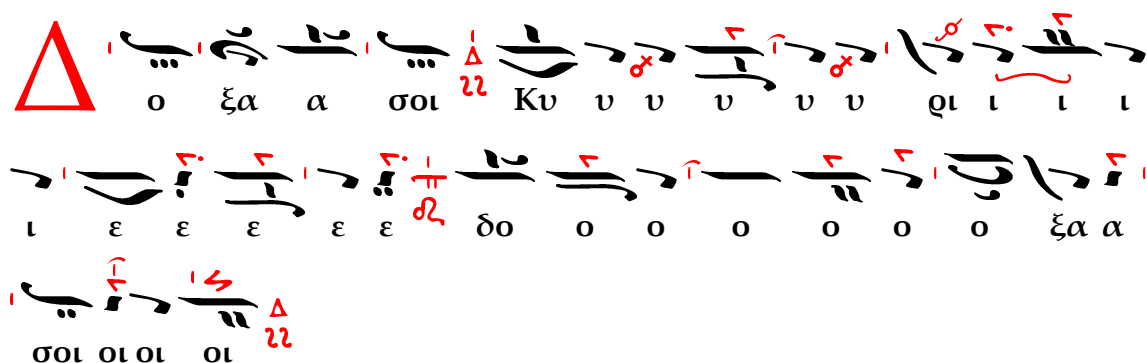
Κυριακῆς ΙΓ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κα' 33-42).

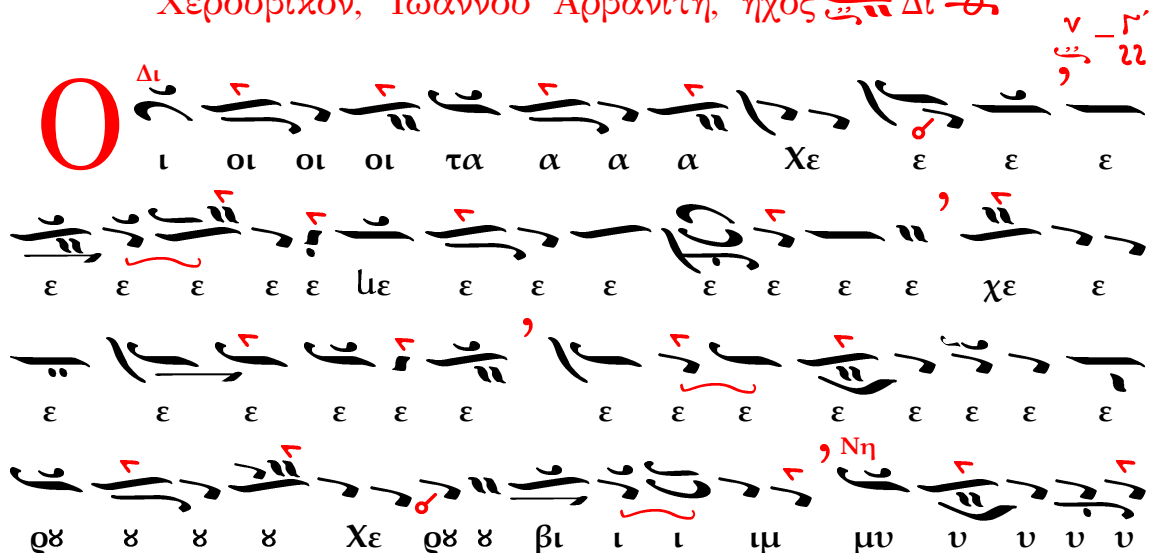
Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης, ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα καὶ φραγμὸν αὐτῷ

περιέθηκε καὶ ὥρυξεν ἐν αὐτῷ ληνὸν καὶ ὠκοδόμησεν πύργον, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησεν. Ὅτε δὲ ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν, ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς γεωργοὺς λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς δούλους αὐτοῦ ὃν μὲν ἔδειραν, ὃν δὲ ἀπέκτειναν, ὃν δὲ ἐλιθοβόλησαν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους πλείονας τῶν πρώτων, καὶ ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. Ὑστερον δὲ ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων· ἐντραπήσονται τὸν υἱόν μου. Οἱ δὲ γεωργοὶ ἰδόντες τὸν υἱὸν εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτὸν καὶ κατάσχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ. Καὶ λαβόντες αὐτὸν ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν. Ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος, τί ποιήσῃ τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις; Λέγουσιν αὐτῷ· Κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς, καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐτῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς αὐτῶν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε ἐν ταῖς γραφαῖς, λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν;

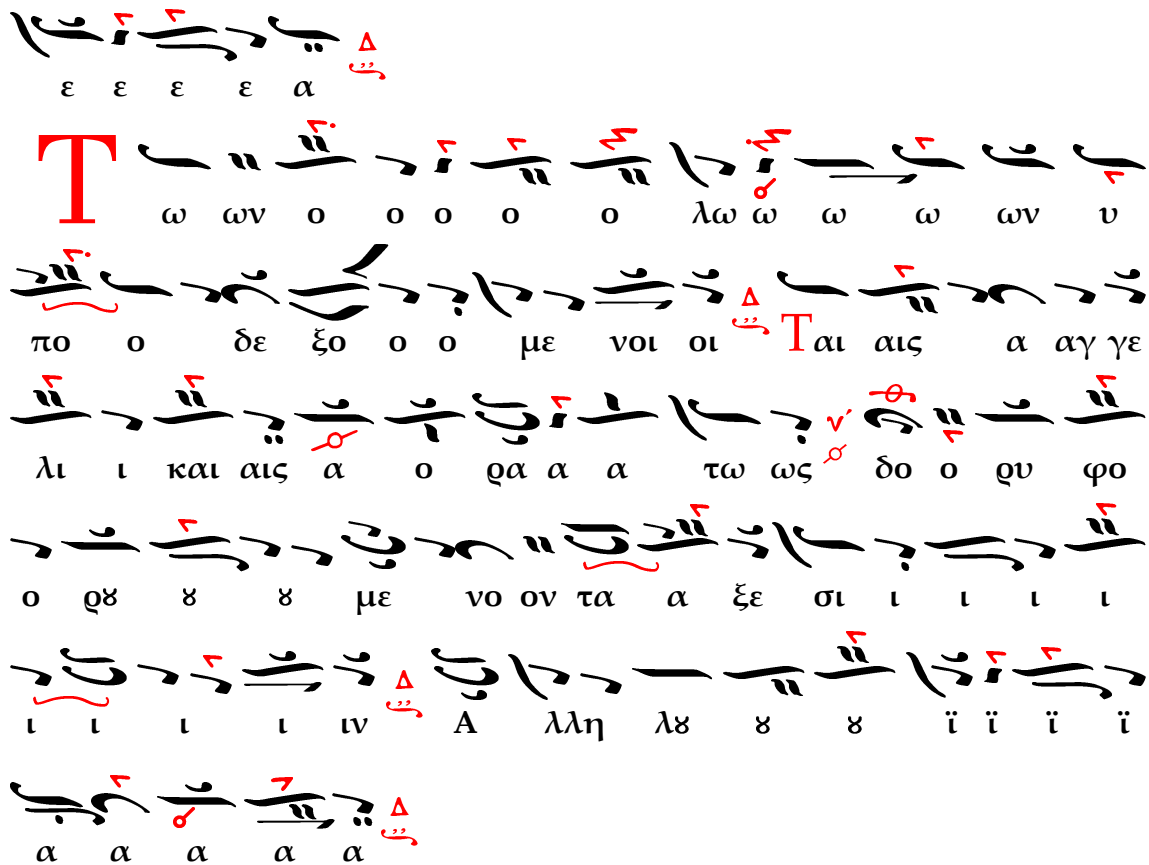
Ἦχος ὕψι Δι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι

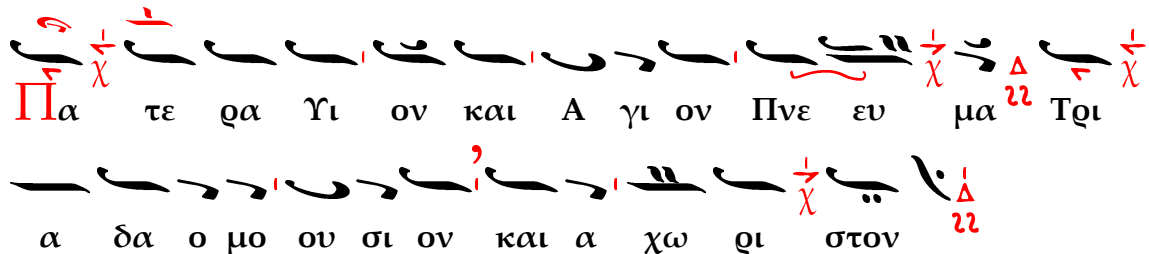

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α
 α α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α δι ι το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ο ον
 προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α
 δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α
 αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην
 πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε
 ρι ι ι μνα α α α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣ ϝ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

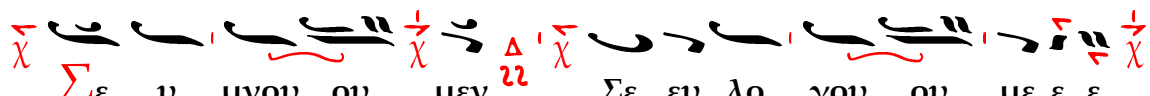
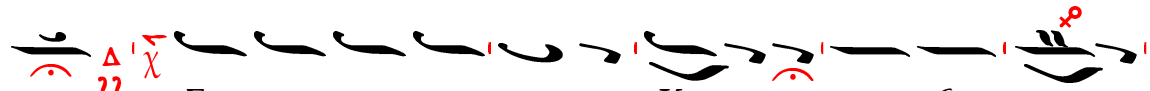
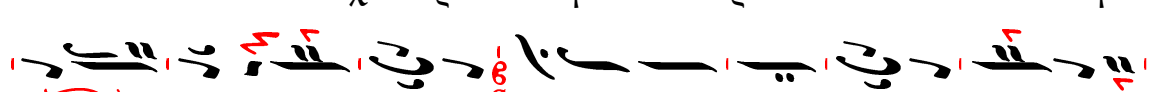
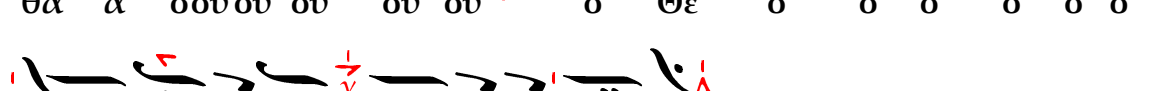
με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

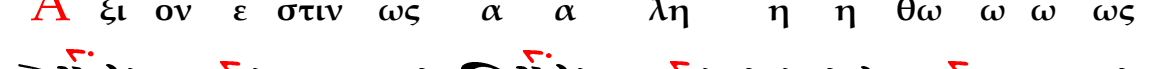
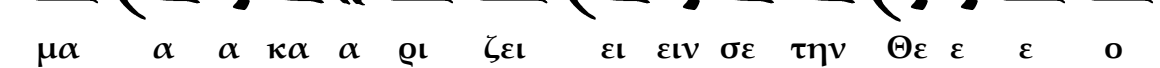
ι ι ι στοις

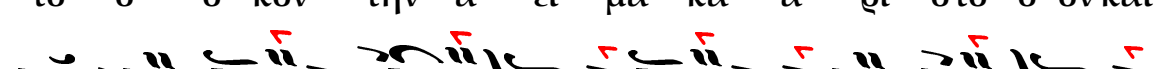
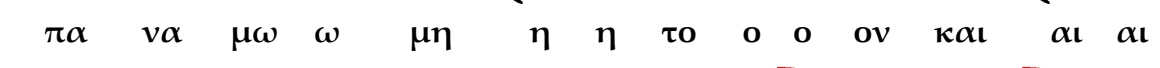
Α μη η ην

Α μη η η ην

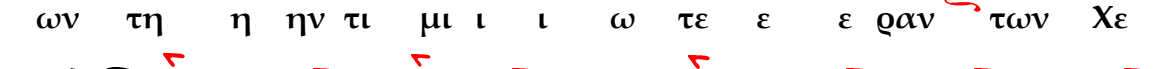
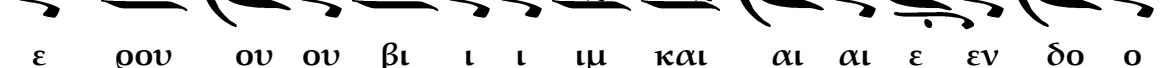

 Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

 εν Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με

 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ήχος Δι

 Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε

 ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των

 Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
ε ε ε εν

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος πλ' Νη

Ε^{Νη} ις πα α α α α α α α α α α α α α
α σα α α α α α α α α α α α α α α α
α α αν τη η η η η η η η η η πα σα
αν την γη η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
η
ε ε ε εν ο φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γ
γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α α α α α α α α α α ο ο
φθο ο ο ο γ γο ο ο ο ο ο ο ος α α α α α α
αυ τω ω ω ω ω ω ων και εις τα πε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρα α α α εις τα πε ε ρα τα α α α α

α α της οι ιοι οι οι οι κου ου ου ου της οι οι κου

ου ου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε

της οι οι οι κου ου ου με ε ε ε ε ε νη ης

τα α α ρη η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η τα ρη η η η

η η η μα α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α α α α α α

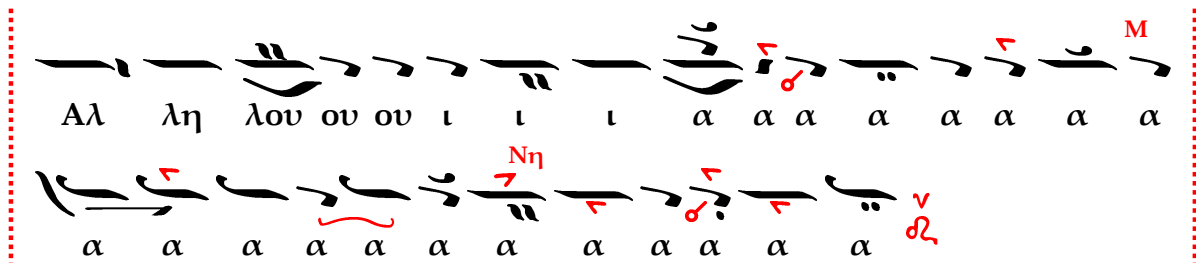
α α α α α α α α α α α α α τα ρη η

μα τα α α α α α α α α α α α αυ τω ω ιω

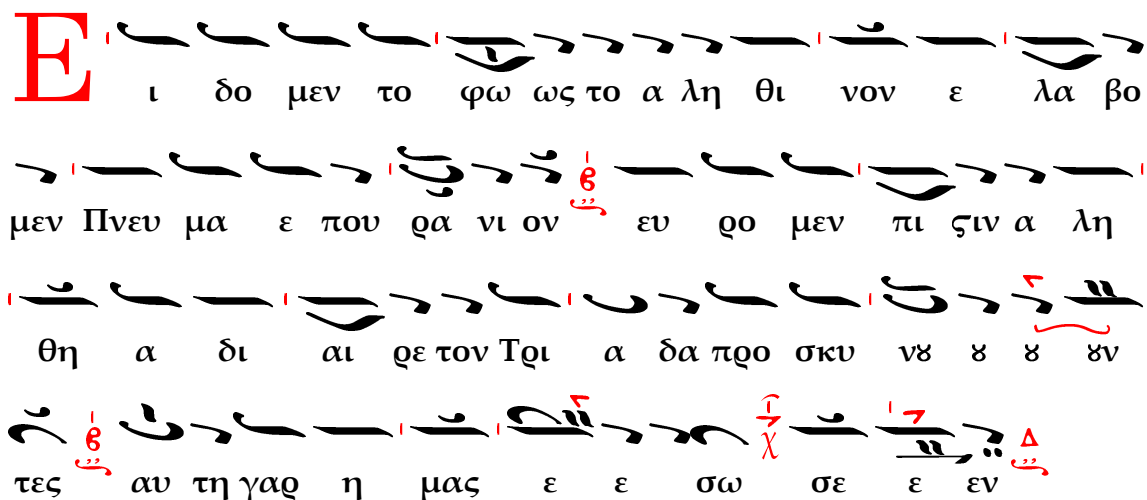
ω ω ω ων Α ιε ε ε ια ιε ια ιε ιε ια

ια ιε ε τα ιε ε ε ια ιε ια ιε ιε ια ια

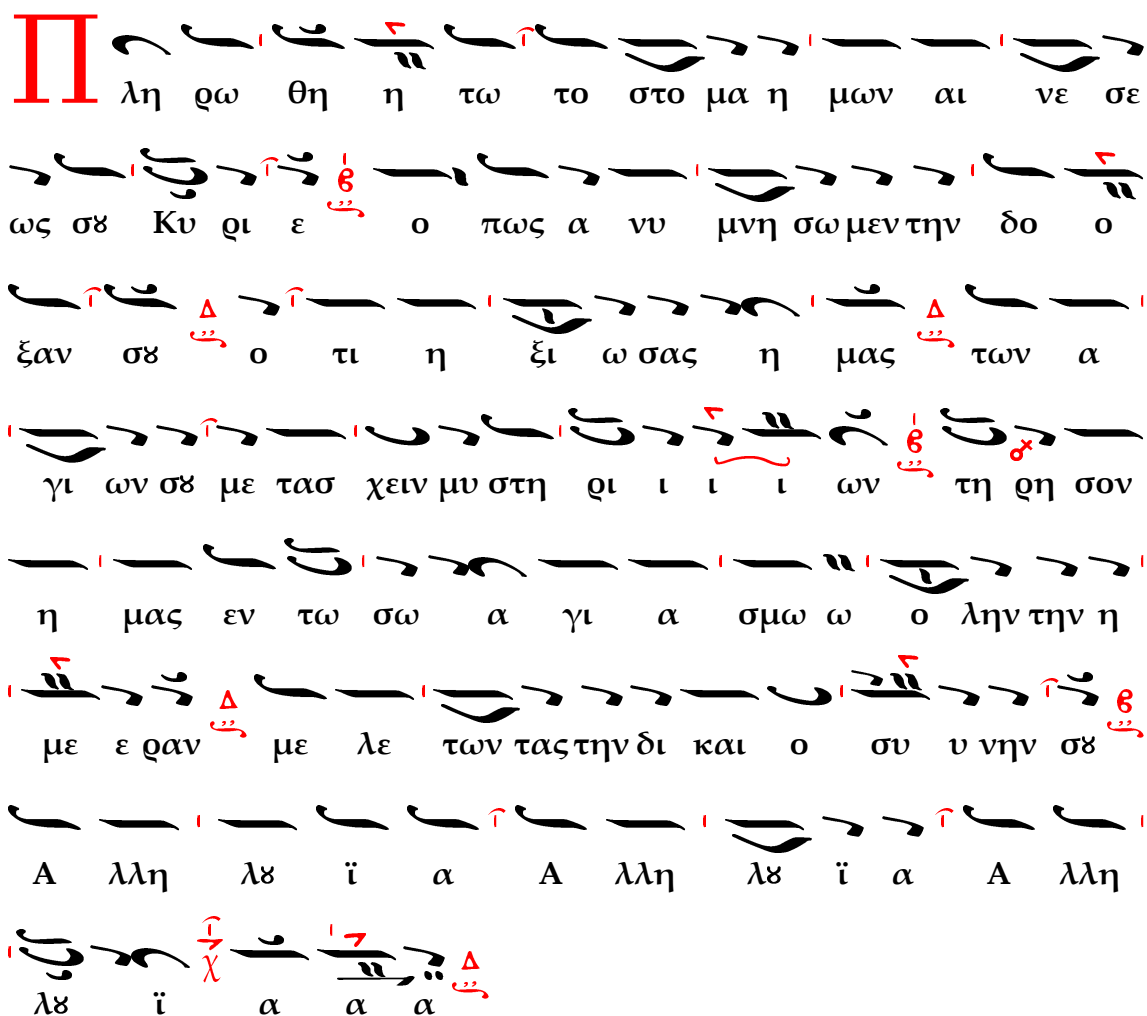
ιε ε ε ιε ια ια ιε ε ιε ια α ια α ιε

Ἦχος Δι-Θ

Ἦχος Δι-Θ

Ἐ ι η το ο νο μα Κυ ρι ϝ ευ λο γη με

νον α πο τϝ νυν και ε ως τϝ αι ω ω νοϝ (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϝ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϝ νυν και ε ως

τϝ αι ω ω νο ο ος